

AMA ETA AURRA.

Nere izar ederra,
 nere begi urdiñ,
 ¿zenbat llo llo dezu gaur
 artzaldian egiñ?
 ¿zer kontentu esnatu
 zeraden, ¿laztana!
 atoz ziazkachotik
 ainachoren gana.
 Ia *kika* politak
 non diran, ikusi!
 ¿ez aldizkirazu nai
kikak erakutzi?
 Ara saltoka toto
 enfadagarriya,
 miliskatu nai dizu
Noblek arpegia.
 Kendu ari ortikan:
 au zakur petrala,
 ¿ez dek ikusten aurra
 izutzen dekala?
Chacha, ekarri zazu
 aurraren *ninia*,
 ¿ez dezu aitzen ezke
 dagola umia?
 ¿Mañak? ¿nork egin dizu?
 jonek! *u, u, chacha*,

bota maite chistuba
 emateko *sa sa*,
 Kokollo artuko du
 ta *mama gosua*,
 ¿nork jarri du negarrez
 gure aur gaisua?...
 Begira zer *pichia*
 detan zuretzako,
maja, maja jantzi ta
apapa juateko;
 begira zer zintacho
 churi ta gorriak,
 eta nik ekarriko
papata berriyak.
 Denak jantziko di tu
 nere zoramenak
 zergatikan beriak
 diran *naka* denak.
Chachak emango di yo
patela ta *papa*,
 eta eramangodu
 gañera *apapá*.
 Eta egingo diyo
 aurrak amachori,
 eskucho politikaiñ
adi, adi, adi

V. IRAOLA.

